

Sygn. akt I CSK 332/22

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie z powództwa G.-P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. przeciwko M. J.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2022 r.,
na skutek wniosku powoda o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 22 lutego 2022 r., sygn. akt I CSK [...]

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 3 grudnia 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie z powództwa G.-P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. przeciwko M. J. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, zmienił na skutek apelacji powódki wyrok Sądu Okręgowego w L. z 19 lutego 2020 r. w ten sposób, że pozbawił w części wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego w L. z 30 stycznia 2018 r. co do punktu I, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z 7 września 2018 r., to jest odnośnie do zasądzonych tym punktem odsetek i ponad kwotę 21 756 zł należności głównej z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 22 września 2018 r. i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 9 022 zł kosztów postępowania (pkt 1), oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt 2) oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 3).

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiódł pozwany, wskazując na naruszenie art. 840 K.p.c., art. 336 w zw. art. 225 w zw. z art. 224 § 2 K.c., art. 225 w zw. z art. 224 § 2 w zw. z art. 5 K.c., art. 225 w zw. z art. 224 § 2 w zw. art. 498 w zw. z art. 499 K.c., art. 560 § 2 K.c. oraz art. 494 K.c.

3. Postanowieniem z 22 lutego 2022 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

4. Wnioskiem złożonym 1 kwietnia 2022 r. G.-P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. zwróciła się o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 22 lutego 2022 r. o rozstrzygnięcie w przedmiocie zasądzenia od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

5. Zgodnie z art. 351 § 1 K.p.c. w zw. z art. 361 K.p.c., strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku lub postanowienia, a gdy doręczenie wyroku lub postanowienia następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie, jeżeli sąd nie zamieścił w wyroku lub postanowieniu dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Równocześnie z uwagi na treść § 3 art. 351 K.p.c. nie budzi wątpliwości, że tego rodzaju brakującym rozstrzygnięciem może być rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Wniosek strony powodowej nie zasługuje na uwzględnienie. Przestanką uzupełnienia orzeczenia jest stwierdzenie jego niekompletności. Sytuacja taka nie występuje jednak w niniejszej sprawie, choć wnioskujący wskazał, że w wydanym postanowieniu Sąd Najwyższy nie orzekł w przedmiocie wniosku powódki o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Stosownie do art. 109 § 1 zd. 1 K.p.c. roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeśli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie złoży sądowi spisu kosztów albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych. Przepis ten ma

odpowiednie zastosowanie w przypadku rozpoznania sprawy na posiedzeniu niejawnym; wówczas przedmiotowy wniosek lub spis winien zostać złożony najpóźniej bezpośrednio przed wydaniem orzeczenia kończącego postępowanie (tak postanowienie Sądu Najwyższego z 14 września 2010 r., II PZ 22/10, OSNP 2012/1-2/13). Marginalnie odnotować należy, że wyrażany jest również pogląd, że w postępowaniu kasacyjnym stosownie do art. 398⁷ § 1 K.p.c. wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego może zostać złożony najpóźniej w skardze kasacyjnej lub odpowiedzi na skargę kasacyjną (np. wyroki Sądu Najwyższego: z 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003/9/120; z 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01).

Niezależnie od tego, który z poglądów podzielić, podkreślenia wymaga, że we wniesionej odpowiedzi na skargę kasacyjną strona powodowa wniosła o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na brak spełnienia ustawowych przesłanek określonych przepisem art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 K.p.c., a w sytuacji przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania – o oddalenie skargi kasacyjnej i o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych. Z tak sformułowanego wniosku wynika, że strona powodowa żądała zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego jedynie na wypadek oddalenia skargi kasacyjnej.

6. Skoro nie został złożony wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego na wypadek odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej, nie zachodziła potrzeba orzekania o kosztach powódki w postępowaniu kasacyjnym. W konsekwencji brak było podstaw do uzupełnienia postanowienia Sądu Najwyższego z 22 lutego 2022 r., co uzasadnia oddalenie wniosku.